

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 16. juni 2011

om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999

(EØS-relevant tekst)

(2013/103/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

(5) Aftalen bør godkendes —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91 sammenholdt med artikel 218, stk. 5, og artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v),

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udviklingen af jernbaneinteroperabiliteten inden for EU og mellem EU og dets nabolande er et centralt element i den fælles transportpolitik, som bl.a. tager sigte på at skabe en bedre ligevægt mellem de forskellige transportformer.
- (2) Unionen har enekompetence eller delt kompetence med medlemsstaterne på de områder, der er omfattet af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999 (i det følgende benævnt »konventionen«).
- (3) Unionens tiltrædelse af konventionen med henblik på udøvelsen af dens kompetencer har hjemmel i artikel 38 i konventionen.
- (4) Kommissionen har på Unionens vegne forhandlet en aftale (i det følgende benævnt »aftalen«) med Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer (i det følgende benævnt »OTIF«) om Unionens tiltrædelse af konventionen.

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999 (i det følgende benævnt »aftalen«), godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

I forbindelse med undertegnelsen af aftalen afgiver Unionen en erklæring, som anført i bilag I til denne afgørelse, vedrørende udøvelsen af dens kompetence, og Unionen afgiver en erklæring, som anført i bilag II til denne afgørelse, vedrørende artikel 2 i aftalen.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Unionen og til at afgive de i artikel 2 nævnte erklæringer.

Artikel 4

Kommissionen repræsenterer Unionen på møder i OTIF.

Artikel 5

De interne ordninger for forberedelse af OTIF-møderne samt for repræsentation og stemmeafgivning på sådanne møder findes i bilag III til denne afgørelse.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 16. juni 2011.

På Rådets vegne

VÖLNER P.

Formand

BILAG I

ERKLÆRING FRA DEN EUROPÆISKE UNION OM UDØVELSEN AF KOMPETENCE

Inden for jernbanesektoren udøver Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »Unionen« eller »EU«) sammen med EU-medlemsstaterne (i det følgende benævnt »medlemsstaterne«) en delt kompetence i henhold til artikel 90 og 91 sammenholdt med artikel 100, stk. 1, artikel 171 og artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

I afsnit VI i TEUF fastlægges Unionens fælles transportpolitik, og i afsnit XVI fastlægges Unionens bidrag til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på transportområdet.

Mere specifikt fastlægges det i artikel 91 i afsnit VI i TEUF, at Unionen kan fastsætte:

- fælles regler for international transport til eller fra en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstats områder
- de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende
- foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden
- alle andre formålstjenlige bestemmelser.

Med hensyn til transeuropæiske net fastsættes det i artikel 171 i afsnit XVI i TEUF mere specifikt, at Unionen:

- skal opstille et sæt retningslinjer omfattende mål og prioriteter samt hovedlinjerne i de aktioner, der påtænkes gennemført for transeuropæiske net; i disse retningslinjer fastlægges projekter af fælles interesse
- skal iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettenes interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder
- kan støtte projekter af fælles interesse, der støttes af medlemsstater, og som fastlægges inden for rammerne af de retningslinjer, der er omhandlet i første led, navnlig i form af forundersøgelser, lånegarantier eller rentegodtgørelser; Unionen kan også gennem Samhørighedsfonden bidrage til finansieringen af specifikke projekter i medlemsstaterne på transportinfrastrukturområdet.

På baggrund af disse to bestemmelser har Unionen vedtaget et betydeligt antal retsakter, som finder anvendelse på jernbanetransport.

I henhold til EU-retten har Unionen enekompetence på de områder inden for jernbanetransport, hvor konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999 (i det følgende benævnt »konventionen«), eller retsakter, der vedtages i henhold hertil, kan berøre disse eksisterende EU-regler eller ændre deres rækkevidde.

På de områder, som er omfattet af konventionen, og som Unionen har enekompetence i forhold til, har medlemsstaterne ingen kompetence.

Såfremt der findes EU-regler, og de ikke berøres af konventionen eller retsakter, der vedtages i henhold hertil, udøver Unionen delt kompetence på områder i relation til konventionen, sammen med medlemsstaterne.

En liste over de relevante gældende EU-retsakter på tidspunktet for indgåelsen af nærværende aftale er anført i tillægget til dette bilag. Omfanget af Unionens kompetence i henhold til de nævnte tekster skal vurderes på grundlag af de specifikke bestemmelser i hver enkelt tekst, navnlig i de tilfælde, hvor disse bestemmelser fastsætter fælles regler. Unionens kompetence udvikles løbende. Inden for rammerne af traktaten om Den Europæiske Union og TEUF kan Unionens kompetente institutioner træffe beslutninger, som fastsætter omfanget af Unionens kompetence. Unionen forbeholder sig derfor retten til at ændre denne erklæring i overensstemmelse hermed, uden at dette er en forudsætning for udøvelsen af dens kompetence i sagsområder, som er omfattet af konventionen.

Tillæg til bilag I

EU-RETSAKTER VEDRØRENDE DE OMRÅDER, DER ER OMFATTET AF KONVENTIONEN

Indtil nu har Unionen udøvet sin kompetence på grundlag af bl.a. følgende EU-retsakter:

LOVGIVNING OM ØKONOMI/MARKEDSADGANG

- Forordning nr. 11 vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår, udfærdiget i henhold til artikel 79, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT 52 af 16.8.1960, s. 1121/60)
- Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237 af 24.8.1991, s. 25)
- Rådets direktiv 95/18/EF af 19. juni 1995 om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder (EFT L 143 af 27.6.1995, s. 70)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 26)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/51/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 164, berigtiget udgave i EUT L 220 af 21.6.2004, s. 58)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 44).

LOVGIVNING OM INTEROPERABILITET OG SIKKERHED

- Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 6)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF af 19. marts 2001 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EFT L 110 af 20.4.2001, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44, berigtiget udgave i EUT L 220 af 21.6.2004, s. 16)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 96/48/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 114, berigtiget udgave i EUT L 220 af 21.6.2004, s. 40)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 881/2004 af 29. april 2004 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur (agenturforordningen) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 1, berigtiget udgave i EUT L 220 af 21.6.2004, s. 3)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1)

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/110/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 2004/49/EF om jernbanesikkerhed i EU (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 62)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1335/2008 af 16. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 881/2004 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur (agenturforordningen) (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 51)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 913/2010 af 22. september 2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 22).

FORPLIGTELSE TIL OFFENTLIG TJENESTE

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

BILAG II

ERKLÆRING FRA DEN EUROPÆISKE UNION VEDRØRENDE ARTIKEL 2 I AFTALEN

Udtrykket »det relevante emne ikke er undergivet EU-regler« skal forstås således, at det finder anvendelse på det særlige tilfælde, som er undergivet en bestemmelse i konventionen, herunder dens tillæg, og som ikke er undergivet EU-lovgivning.

BILAG III

INTERNE ORDNINGER FOR RÅDET, MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN I PROCEDURER UNDER OTIF

Under hensyntagen til kravet om enhed i Unionens og dens medlemsstaters internationale repræsentation i henhold til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, også ved gennemførelsen af internationale forpligtelser, anvender Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen følgende interne ordninger:

1. Anvendelsesområde

Disse interne ordninger finder anvendelse på ethvert møde i alle de organer, der er oprettet under OTIF. Enhver henvisning til »møde« i disse ordninger skal forstås således, at den også omfatter en henvisning til andre procedurer såsom skriftlig procedure.

2. Koordineringsprocedure

2.1. For at forberede OTIF-møder, herunder, men ikke udelukkende, møder i generalforsamlingen, administrationsudvalget og andre udvalg, afholdes der koordineringsmøder:

— i Bruxelles i Rådets kompetente gruppe (normalt Landtransportgruppen) så tidligt som muligt og så mange gange som nødvendigt inden OTIF-møder, og

— på stedet især ved indledningen af samt om nødvendigt under og ved afslutningen af et OTIF-møde.

2.2. Koordineringsmøderne bliver enige om holdninger på Unionens vegne eller eventuelt på Unionens og dens medlemsstaters vegne. Medlemsstaternes holdninger vedrørende deres enekompetence kan koordineres på disse møder, hvis medlemsstaterne er enige om det.

2.3. Koordineringsmøderne tager stilling til kompetenceudøvelse med hensyn til erklæringer og stemmeafgivning vedrørende hvert punkt på dagsordenen for OTIF-mødet, hvor der kan afgives en erklæring eller forventes stemmeafgivning.

2.4. For at forberede de koordineringsmøder, der er omhandlet i punkt 2.1, herunder udkast til erklæringer og positionspapirer, afholdes der om nødvendigt foreløbige drøftelser i det relevante udvalg, der er nedsat af den relevante EU-lovgivning om jernbanetransport, dvs.:

— udvalget for transport af farligt gods for emner, der er omfattet af tillæg C til konventionen; hvis sådanne emner påvirker jernbaneinteroperabiliteten eller den fælles sikkerhedsstrategi, der er udviklet i henhold til direktiv 2004/49/EF, bør udvalget for jernbaneinteroperabilitet og -sikkerhed også inddrages

— udvalget for udvikling af Unionens jernbaner for emner, der er omfattet af tillæg A, B, D eller E til konventionen, og for andre ordninger for enhedslovgivning, der udarbejdes af OTIF

— udvalget for jernbaneinteroperabilitet og -sikkerhed for emner, der er omfattet af bilag F eller G til konventionen.

2.5. Inden alle OTIF-møder gør Kommissionen opmærksom på dagsordenspunkter, med hensyn til hvilke der skal foretages EU-koordinering, og udarbejder udkast til erklæringer og positionspapirer, der skal drøftes på koordineringsmøderne.

2.6. Hvis Kommissionen og medlemsstaterne ikke kan nå til enighed om en fælles holdning, herunder hvis der er uenighed om kompetencefordelingen, forelægges spørgsmålet for De Faste Repræsentanternes Komité og/eller Rådet.

3. Erklæringer og stemmeafgivning på OTIF-møder

3.1. Hvis et dagsordenspunkt handler om spørgsmål, hvor Unionen har enekompetence, taler og stemmer Kommissionen på Unionens vegne. Medlemsstaterne kan også efter passende koordinering tage ordet for at støtte og/eller udbygge Unionens holdning.

3.2. Hvis et dagsordenspunkt handler om spørgsmål, hvor medlemsstaterne har enekompetence, taler og stemmer medlemsstaterne.

3.3. Hvis et dagsordenspunkt handler om spørgsmål, der indeholder elementer, hvor der er både national kompetence og EU-kompetence, fremlægger formandskabet og Kommissionen den fælles holdning. Medlemsstaterne kan også efter passende koordinering tage ordet for at støtte og/eller udbygge den fælles holdning. Medlemsstaterne eller Kommissionen stemmer, når det er hensigtsmæssigt, på vegne af Unionen og dens medlemsstater i overensstemmelse med den fælles holdning. Der tages stilling til, hvem der afgiver stemme, alt efter hvor den overvejende kompetence ligger i det pågældende spørgsmål (f.eks. hovedsagelig national kompetence eller hovedsagelig EU-kompetence).

- 3.4. Hvis et dagsordenspunkt handler om spørgsmål, der indeholder elementer, hvor der er både national kompetence og EU-kompetence, og Kommissionen og medlemsstaterne ikke har kunnet nå til enighed om en fælles holdning, jf. punkt 2.6, kan medlemsstaterne og Kommissionen tale og stemme om spørgsmål, der klart falder inden for deres respektive kompetenceområde.
- 3.5. For så vidt angår spørgsmål, hvor der ikke er enighed mellem Kommissionen og medlemsstaterne om kompetencefordelingen, eller hvor det ikke har været muligt at opnå det nødvendige flertal for en EU-holdning, vil der blive gjort en maksimal indsats for at afklare situationen eller nå frem til en EU-holdning. Indtil da har medlemsstaterne og/eller Kommissionen efter passende koordinering, og når det er relevant, taleret på betingelse af, at den holdning, der gives udtryk for, ikke foregriber en fremtidig EU-holdning, er konsekvent i forhold til Unionens politikker og tidligere EU-holdninger og er i overensstemmelse med EU-retten.
- 3.6. Medlemsstaternes og Kommissionens repræsentanter kan deltage i OTIF-grupper, der forbereder møder i OTIF's tekniske udvalg, nemlig Ekspertkomitéen for befordring af farligt gods (RID) og Den Tekniske Ekspertkomité (TEC). Når medlemsstaternes og Kommissionens repræsentanter deltager i disse grupper, kan de forelægge tekniske bidrag og deltage fuldt ud i de tekniske drøftelser på grundlag af deres tekniske viden. Disse drøftelser er ikke bindende for Unionen.

Medlemsstaternes og Kommissionens repræsentanter gør en seriøs indsats for at nå frem til en fælles holdning og forsvare denne holdning under drøftelserne i OTIF's grupper.

4. **Revision af disse ordninger**

På anmodning af en medlemsstat eller Kommissionen vil disse ordninger blive revideret under hensyn til de erfaringer, der er gjort med dem.
